

med højrod Farve og forsynes med forskellige Signaturer paa de alt eksisterende Kort i stor Maalestok. Kortenes Skala behøver ikke at være den samme for alle Lande, men maa i intet Tilfælde være mindre end 1:400,000. For Tysklands Vedkommende synes Kortet i 1:200,000 at ville blive antaget. Paa Kortene skal tillige angives Højden og Stejlheden af Bjergkæder og de laveste og sikreste Bjergpassers Position. Oberstlojtnant Moedebeck og Grev Zeppelin mener, at de nationale topografiske Institutioner bedst vil kunne fremstille Luftskipperkortene.

Bomuldsdyrkning i Lilleasien. I et for nylig ud kommet Parliamentary Paper (Cd. 4324) fremhæves Lilleasiens særdeles gunstige Betingelser for Bomuldsavl. Her er der et Areal næsten ligesaa stort som det nuværende Bomuldsavlsdistrikt i Ægypten, der er passende for Dyrkning af amerikansk Bomuld. Der er i de senere Aar anvendt store Kapitaler for at udvikle Bomuldkulturen i Vest-Afrika, men intet større Areal i Sammenligning med det i Lilleasien har vist sig gunstigt for den amerikanske Bomulds Trivsel. I Nord-Nigeria er Væksten af denne Bomuld en Sag, der gaar ud i en ubestemt Fremtid. Lilleasien er allerede forsynet med fire Jærnbaner: den anatoliske, der løber fra Konstantinopel til Bugurlu og skal forlænges til Adana, den fra Adana til Mersina, Smyrna til Kassaba, Smyrna til Aidin. Den anatoliske Linje, med hvilken de andre Linjer skal forbindes, bliver jo i Fremtiden yderligere forlænget igennem Mesopotamien til Bagdad og den persiske Havbugt. Vilajetet Aleppo og de nærliggende Dele af Mesopotamien skal have enorme Muligheder for Agerdyrkning. Skulde da Muligheden for Bomuldsavl i Mesopotamien i Forbindelse med den i Anatolien og andre Distrikter af Lilleasien blive til Virkelighed, vil Bomuldsavlén dér komme til at rivalisere stærkt med de Forenede Staters og Indiens.

De europæiske Landes Kortarbejder. I Mitt des K. u. k. Militärgeographischen Institutes i Wien, 27 Bd., 1907 gives en meget interessant og indgaaende Oversigt over de enkelte europæiske Landes Kortarbejder, væsenlig de militært set vigtigste, men de militære og civile Interesser falder jo paa dette Punkt saa godt som sammen. Det fremgaar heraf, at Montenegro nu er den eneste selvstændige Stat, der ikke har nogen Institution for Kortoptagelser eller Fremstilling af Kort. Hvad der findes af kartografiske Publikationer er et Produkt af østerigske, russiske og til Dels tyrkiske Arbejder. Det Land, der næst Montenegro er længst tilbage i saa Henseende, er Tyrkiet, der først efter den russ.-tyrkiske Krig fik en topografisk Afdeling oprettet under Krigsministeriet, og i 1899 udgav sit første større kartografiske Arbejde i det tyrkiske Sprog. I Spanien og Portugal gaar de topografiske Arbejder langsomt fremad, og de fleste officielle Kortværker er endnu paa Grundlag af ældre Materiale. Som særlig mønsterværdigt anses det schweiziske Kortvæsen. Kvad Danmark angaar, fremgaar det af Afh., at Forf. ingen Kendskab har til den danske topografiske Opmaaling af Island, hvilken slet ikke berøres i Afhandlingen.

Fritz V. Holms Ekspedition til Sian. Som tidligere meddelt her i Tidskriftet har vor Landsmand Fritz V. Holm bragt en nøjagtig Gengivelse af den berømte nestorianske Sten fra Sianfu til New York, i Tidskriftet «The Open Court.»

A monthly Magazine. Devoted to the Science of Religion, The Religion of Science, and the Extension of the Religious Parliament Idea, Januar 1909 giver Hr. Holm en Beretning om sin Ekspedition, der følges af Afsnit behandlede af Fagmænd, som giver nærmere Oplysninger om Stenens Historie. Afhandlingerne er illustrerede med smukke Fotografier af Stenen og dens Omgivelser og indeholder den originale Tekst samt Oversættelsen af den. Stenen er det ældste kristne Monument i Kina og stammer fra Aar 781.

XVII. Tyske Geografdag afholdes i Lübeck 1—6. Juni 1909. Hovedforhandlingsgenstandene vil fra 1.—3. Juni blive: 1. Ørkindannelsers Morfologi. 2. De nyere Teorier om Havstrømninger. 3. Nord-Elbens Lavslætte. 4. Geografisk Undervisning. 5. De nyeste Forskningsrejser. En geografisk Udstilling over Lübecks Distrikt og de derfra udgaaede geografiske Bestræbelser forberedes, ligesom et Skrift angaaende Geografiundervisning i de højere Skoler vil blive udgivet. Fra 4.—6. Juni finder videnskabelige Udflugter Sted.

I en tysk Doktordisputats om Lastdyrenes Betydning i det tropiske og subtropiske Afrika, med særligt Hensyn til de tyske Kolonier og Sahara af L. Hutschenreiter anføres følgende: Af største Betydning er Oksen i Sydafrika, hvor Rejser igennem foder- og vandfattige Ødemarker uden den vilde være umulige. Ligeledes er Damarakvæget af allerstørste Vigtighed som Transportdyr; de lider sjælden noget under kortvarige, slette Foder- og Vandforhold og er udmærket egnede som Trækdyr for Oksevognene i Sydafrika. I Østafrika har Oksevognene kun Betydning for Lokaltrafik. Ogsaa Zebuen er udmærket som Last- og Trækdyr og kan ogsaa bruges som Ridedyr ligesom Grynteoksen i Centralasien. Pukkelokserne gaar i Skridt, Trav og Galop og tilbage lægger 5 Km. i Timen. For regnrige Egne egner den indiske Bøffel sig endnu bedre end Zebuen. Et ret betydningsfuldt Transportdyr er Æslet, hvis Anvendelse tiltager for hvert Aar. De yder dog kun paa jævne faste Veje nogen god Præstation, i Sandegne og Bjerge forsøger de ganske. Hesten er først for nylig bleven udbredt i de tyske Kolonier; i Tysk-Østafrika kan man næppe tale om en Hesteopdrætning, her staar Antallet af Heste betydelig tilbage for det i Sydvestafrika. Paa Zebraen har man atter henvendt Opmærksomheden, fordi Tsetsefluens Stik ikke afficerer den. Den menes at kunne faa stor Betydning for Kolonierne, men endnu mere mener man at kunne faa ud af Zebraiden, der opstaar ved Parring imellem Zebrahingsten og Hesten. Elefantens Udbredelse er stærkt formindsket siden forrige Aarhundrede. Dog vil det være ønskeligt at anvende den i i uvejsomt Terræn, og alvorlige Forsøg med den anbefales. Desværre yngler Elefanten ikke i Fangenskab. I Syden spiller Oksen, i Norden Kamelen Hovedrollen; uden den sidste vilde det være umuligt at gennemrejse Sahara; men Kamelens Zone gaar ikke langt mod Syd. Den forlanger tørre, regnfattige Egne og duer ikke i Bjerge. Imidlertid kunde Kamelen indføres i Tysk-Sydvestafrika, naar man ved Tæpper og Telte kunde beskytte den mod Kulden og Taagerne.

Russisk Ekspedition i Nord-Sibirien. Hvor meget der endnu trænges til en indgaaende Udforskning af store Dele af Sibirien, viser Resultaterne af Chatanga-Ekspeditionen 1905—06, der var under Ledelse af Geologen Tolmatshev.